

Domā uz To Kungu visos savos ceļos, tad Viņš darīs līdzenas tavas tekas.

Sal. pam. 3:6

2020

Augusts(173)

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434; Reģ.nr.90000159161; SWEDBANKA **Konts LV61HABA0551032019880 – ziedojumiem!**

Viens no veidiem, kā mēs, Latvijas Baptistu draudžu savienības draudzes, varam svinēt mūsu draudžu 160 gadu pastāvēšanu, ir – kopīgi garīgi augot un daloties ar Labo Vēsti!

Tāpēc aicinu visas baptistu draudzes, sākot no 4. oktobra, iesaistīties 6 nedēļu mācekļības un evaņģelizācijas kursā 40 DIENAS AR MĒRĶI.

- LBDS bīskaps Kaspars Šterns

Kas ir kurss 40 DIENAS AR MĒRĶI?

Kurss 40 DIENAS AR MĒRĶI ir **40 dienu ilgs, visu draudzi aptverošs garīgās izaugsmes kurss.**

Ko tas nozīmē?

40 dienu ilgs - no katra dalībnieka tiek sagaidīta apņemšanās būt daļai no kursa uz laiku, kas nav ilgāks par 6 nedēļām.

Visu draudzi aptverošs – kurss 40 DIENAS AR MĒRĶI caurstrāvo visu draudzes dzīvi. Kursā iesaistās visi – mācītājs, draudzes padome, diakoni, sieviešu kalpošana, svētdienskola, jauniešu kalpošana, koris, mazās grupas u.c.

Garīgās izaugsmes kurss – kursa pamatā ir 5 biblisku cilvēka dzīves mērķu aplūkošana:

Pielūgsmē – Tu esi radīts par prieku Dievam

Sadraudzība – Tu esi radīts Dieva ģimenei

Pieaugšana – Tu esi radīts, lai kļūtu līdzīgs Kristum

Kalpošana – Tu esi radīts, lai kalpotu Dievam

Evaņģelizācija – Tu esi radīts noteiktam uzdevumam

Kam šis kurss ir domāts?

Kurss **40 DIENAS AR MĒRĶI** ir kurss draudzei, kas galvenokārt ir vērsts uz kristiešu garīgās dzīves veidošanu, turklāt tā ir arī iespēja aicināt piedalīties draudzes locekļus, kas, iespējams, ikdienā nav gatavi aktīvi runāt par savām attiecībām ar Jēzu Kristu. Kurss ir veidots tā, lai būtu iespēja aicināt arī savus draugus, kolēģus, skolas biedrus un citus cilvēkus, kas izrāda interesi par kristietību.

Kāpēc tieši 40 DIENAS?

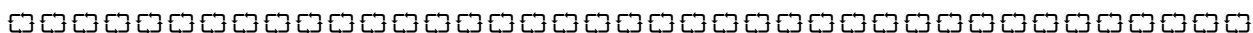
Bībelē vairākkārt tiek minēts, ka Dievs cilvēku dzīvēs īpaši lieto tieši 40 dienu periodus. Piemēram:

- Noa dzīve izmainījās, kad lietus bija lijis 40 dienas;
- Mozus dzīve pārvērtās un vairs nekad nebija tāda pati pēc 40 dienām, kas tika pavadītas Sinaja kalnā;
- Kristus pavadīja ļoti nozīmīgas 40 dienas tuksnesī pirms Savas kalpošanas sākuma;
- Mācekļi tika izmainīti, pavadot 40 dienas kopā ar Kristu pēc Viņa augšāmcelšanās.

No kā sastāv kurss 40 DIENAS AR MĒRĶI?

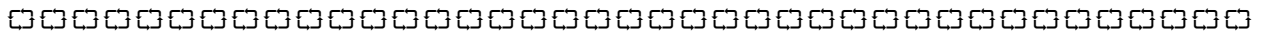
Kursu **40 DIENAS AR MĒRĶI** veido 3 līdzvērtīgi svarīgas daļas:

1. Kursā laikā **katru svētdienu mācītājs svētrunā** runā par vienu no Dieva pieciem nodomiem cilvēka dzīvei.
 2. Kursā laikā **katru dienu** katrs dalībnieks individuāli **lasa** vienu no 40 nodaļām mācītāja Rika Vorena grāmatā „Mērķtiecīga dzīve”.
 3. Kursā laikā **reizi nedēļā** dalībnieki satiekas **diskusiju grupās**, lai, izmantojot īpaši sagatavotu video uzrunu un diskusiju materiālus, kopīgi pārrunātu un diskutētu par lasīto un dzirdēto.
- Šis kurss ir īpaši piemērots studijām grupās un balstās uz savstarpējo saskarsmi.

Šogad 25.jūlijā Kuldīgā būtu izskanējuši Latvijas baptistu 9.Dziesmu svētki. Nu nesanāca, bet dziesma skanēja Užavā. Skaisti skanēja, jo bija tikai koristi un dziesma. Nebija klausītāji. Kur vēl tā būs?... Dziesmas skanēja Dievam un tas bija fantastiski! Noslēgums pie jūras, kad kopā savijās dziesmu skaņas, vēja šalkas un viņu dziesma – tik tiešām neaizmirstami iespaidi!

Brīnišķīga atsaucība no dziedātājiem - ja sākumā bija domāts ap 100 dziedātājiem, tad sabrauca divas reizes vairāk. Ja Dievs ļaus, dziesmu svētkus svinēsim nākošajā gadā. Iespēja tiem, kas vēl nedzied – iesaistīties un apgūt svētku repertuāru! Dziedāsim visi kopā! *Zenta*

Gadās, ka cilvēks no taviem vārdiem jūtas burtiski sagrauts. Vai arī pazemots tavas uzvedības rezultātā. Viņš uztver tavus vārdus “man ir grūti būt blakus tev” vai “kad redzu tevi, es uztraucos” kā skarbu kritiku vai smagu “uzbraucienu”. Bet tu pēc tam sēdi un nesaproti, ko gan tādu es pateicu. Un pārdzīvo, ka pavisam nejauši un negribot esi kļuvis otram cilvēkam par briesmīgu monsturu un nekāda taisnošanās te nepalīdzēs.

Vai arī gadās, ka cilvēks tev paziņo, ka tu viņu esi pazemojis, taču tajā pat laikā tev pat prātā nekas tamlīdzīgs nevarēja ienākt. Un tu atkal esi nesaprašānā. Kā kaut kas tāds varēja notikt?

Patiesībā ārēji vārdi var cilvēku ievainot tikai tad, ja tie sakrīt ar to, ko viņam pašam saka viņa “iekšējais kritiķis”.

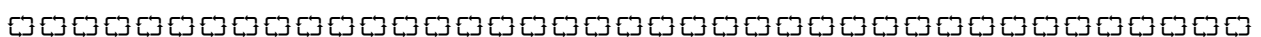
Un cilvēku, izrādās, ievaino nevis kāda cita vārds, bet paša spēks, kas vērsts pašam pret sevi.

Ir cilvēki, kurus pat gribētos aizvainot. Vai arī vienkārši līdz viņiem aizklauvēties, taču neizdodas. Viņos neatsaucas tas, ko mēs sakām. Ir taču viedais stāsts par to, kā nepazīstams cilvēks iesplāva Budam sejā, bet tas pajautāja: “Vai kaut kas vēl?”. Šis splāviens psiholoģiski Budu neķēra, tāpēc, ka viņa attieksme pašam pret sevi nebija cietsirdīga.

Ja kāds tevi vēlas pazemot vai aizskart, bet tu sevī nejūti pazemojuma sajūtu, nekāda pazemojuma nebūs. Tapēc, ka tevī tā nav.

Tāpēc kritika un pazemojumi, kurus saņem no citiem, – ir tikai iekšējo figūru projekcija ārējā pasaulē. Ar to tad arī ir vērts strādāt. Tu kritizē sevi. Tu pazemojies. Ja sapratīsi, kāpēc tu to ar sevi dari, ļoti daudzas ārējās norises ieraudzīsi pavisam citā gaismā.

/A.Datešidze/

Skolotājs ņēma burku un piepildīja to ar akmeņiem līdz augšai pilnu. Tad viņš jautāja skolniekiem, vai burka ir pilna - visi atbildēja apstiprinoši.

Viņš ņēma smalkākus olīšus un bēra tos burkā, sakratīja to un olīši sabira starp akmeņiem. Jau atkal viņš vaicāja, vai burka ir pilna? Uz ko klase atkal atbildēja apstiprinoši.

Tad skolotājs burkā iebēra smiltis, tās sabira starp akmeņiem un olīšiem un aizpildīja visas brīvās vietas. Un atkal skolotājs vaicāja, vai burka ir pilna, uz ko visi atbildēja apstiprinoši.

Redziet, - teica skolotājs, - akmeņi, tās ir mūsu dzīves svarīgākās lietas - Dievs, ģimene, attiecības. Tas, kas aizvien piepildītu mūsu dzīvi, ja arī viss pārējais būtu zaudēts.

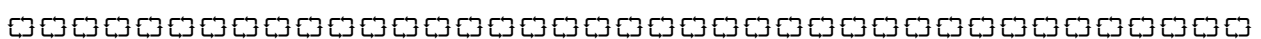
Olīši, tie ir mazāk svarīgie - darbs, māja, nauda.

Smiltis ir pats mazsvarīgākais - kārtība mājās, skaistas lietas, sīkumi, kas papildina mūsu dzīvi.

Bet, ja jūs vispirms ieberat smiltis burkā, tad tur vairs nav vietas ne oliem, ne akmeņiem. Tāpat, ja iebērsi oļus vispirms, arī akmeņiem nepietiks vieta.

Parūpējies par akmeņiem vispirms.

Sakārto savas prioritātes, viss pārējais ir tikai smiltis.

Lūgšana Šodienai un nākamajām Dienām:

"Mans Dievs, kad zaudēju cerību, palīdzi man atcerēties, ka Tava mīlestība ir lielāka nekā manas vilšanās, bet Tavi plāni manai dzīvei, labāki par maniem sapņiem!"

Kāda skolotāja izdomāja veikt eksperimentu klasē, lai redzētu, kādus rezultātus tas sniegs. Viņa sagatavoja lentītes ar uzrakstu “ Tam, kas tu esi, ir nozīme” un izsniedza to katram skolēnam, katru uzslavējot par to, cik īpašs viņš ir. Katrs saņēma 3 lentītes. Skolotāja lūdza, lai šo lentīti nodod kādam, kurš ir īpašs skolēna acīs, uzslavējot viņu un lūdzot nodot tālāk atlikušās lentītes.

Kāds puisis ar savām lentītēm devās pie uzņēmuma izpilddirektora, kurš viņam bija devis vasarā darbu. Viņš pateicās viņam par iespēju un pastāstīja, ko tas viņa bija nozīmējis. Viņš lūdza izpilddirektoru turpināt šo pateicības lentīšu piešķiršanu un iedeva vēl divas lentītes.

Izpilddirektors brīdi padomājis, aizgāja pie uzņēmuma direktora, kurš bija zināms, kā īgns un nepatīkams cilvēks. Viņš pateicās direktoram par iespēju strādāt šajā uzņēmumā un uzslavēja viņu par lielisku prasmi vadīt uzņēmumu. Nododot pateicības lentīti, viņš lūdza atlikt deva atlikušo lentīti un lūdza, lai direktors to nodod tālāk kādam, kurš viņaprāt būtu pelnījis viņa pateicību un uzslavu.

Pārsteigts direktors pārbrauca mājās un piegāja pie sava pusaudža dēla. Viņš uzrunāja dēlu, pastāstot, ko šodien piedzīvojis. Viņš teica, ka braucot mājās domājis, kurš būtu pelnījis saņemt šo lentīti un droši zinājis, ka tas ir viņa dēls.

- “Es zinu, ka esmu bijis tev skarbs tēvs un vairāk pārmetis, nekā uzslavējis. Man nekad nav bijis laika priekš tevis, jo darbs vienmēr bijis pirmajā vietā. Es esmu rājis un sodījis tevi, tā vietā, lai apkamptu un pateiktu, cik īpašs tu man esi. Tu esi dārgākais cilvēks pasaulē un es tevi ļoti mīlu.”- To teicis, tēvs pasniedza lentīti dēlam. Dēls sēdēja un raudāja. Caur asarām acīs viņš teica: - “Tēt, es vienmēr domāju, ka tu nevari mani ciest un es esmu nekam nederīgs. Es biju pārliecināts, ka es esmu tev lieks traucēklis. Es biju plānojis rīt izdarīt pašnāvību”

(Autors nezināms)

*

Ne visi, kurus tu satiksi domāsi, ka tu esi tā vērts, lai ar tevi būtu kopā, veidotu attiecības, runātu, vai pavadītu laiku, bet Jēzus saka, ka tu esi tā vērts, lai tevi mīlētu.

Šodien ir tava kārtā pateikt kādam, ka viņš ir īpašs. Padomā, kuram cilvēkam to būtu jādzird. Nodod viņam šo ziņu un lūdz, lai viņš to pasaka tālāk kādam, kurš, viņaprāt ir pelnījis dzirdēt, ka viņš ir īpašs, kuram būtu jāuzzin, ka viņam tavā dzīvē ir nozīme.

*

*Jo Tu radīji manas īkstis, Tu mani veidoji un piešķīri man ķermeni manas mātes miesās.
Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķī radīts, brīnišķī ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina.*

(Psalms 139: 13-14)

*

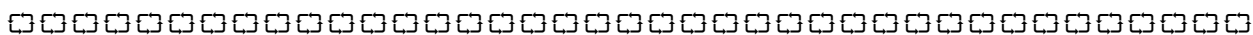
Tu esi Dieva sirdī izsapņots, Viņa roku veidots un nolikts šajā pasaulē ar mērķi. Tu esi īpašs!

(Hollija Gerta)

*

Tu esi īpašs un vērtīgs, tāpēc, ka esi Dieva radīts. Un ne tā dēļ, ko tu dari un arī ne tā dēļ kāds esi, bet vienkārši tāpēc, ka esi.

(Maks Lukado)

Vīrietis apprecēja skaistu sievieti. Mīlestību viņu starpā bija neizmērāma. Tomēr vienā dienā viņai atklāja ādas slimību un viņas skaistums sāka pazust. Viņas vīrs bija ceļojumā un dodoties atpakaļ uz mājām viņš zaudēja redzi. Tomēr neskatoties uz visām viņu grūtībām viņi dzīvoja mīlestībā un satiecībā.

Ar laiku viss sievietes skaistums pilnīgi izgaisa, bet aklais vīrs, to nepamanīja un turpināja mīlēt savu sievu tik stipri, kā viņa mīlēja viņu. Vienā dienā viņa nomira. Viņas nāve izraisīja vīrā skumjas un ciešanas. Izdarot visus apbedīšanas pienākumus, viņš izlēma doties prom no pilsētas.

- Kā tu spēsi ceļot bez citu cilvēku palīdzības? Jo visu šo laiku tu tiki ar visu galā pateicoties savai sievai - apmulsuši jautāja radnieki.

- Es neesmu akls- atbildēja vīrs.- es tikai

izlikos. Ja viņa zinātu, ka es redzu kā viņa lēnām zaudē savu skaistumu, tas viņu sāpinātu daudz vairāk kā slimība. Viņa bija laba sieva. Es gribēju saglabāt viņas laimi.

Morāle:

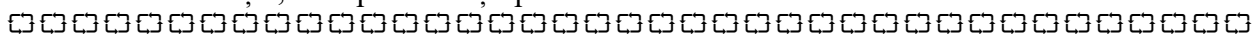
Brīžam ir jāiemācās neredzēt un izlikties par aklu uz citu cilvēku trūkumiem. Lai arī cik reizes zobi iekostu mēlē, tie tomēr paliek mutē un mācās sadzīvot viens ar otru. Tā ir piedošanas un sadzīvošanas garša.

Pat ja acīm nav lemts redzēt vienam otru, tās skatās uz pasauli kopā, raud kopā, mirkšķina vienlaicīgi. Tas ir kopējs. Lai Dievs mūs svētī ar piedošanas garu, vienatnē un kopā.

1. Vienatnē es runāju, bet kopā mēs sarunājamies.

2. Vienatnē es baudu, bet kopā mēs svinam.

3. Vienatnē es smaīdu, bet kopā mēs smejamies.
Tas ir cilvēku savstarpējās attiecības skaistums.
Mēs neesam nekas viens bez otra. Katram šajā pasaulē ir unikāls mērķis, kurš padara viņu par

KĀPĒC SUŅI DZĪVO MAZĀK NEKĀ CILVĒKI

Kā veterinārsts reiz devos apraudzīt desmitgadīgu īru vilku suni Belkeru. Suņa īpašnieks, viņa sieva un mazais dēls Šeins bija sunim ļoti pieķērušies un cerēja uz brīnumu. Apskatījis Belkeru, secināju, ka suns mirst no vēža. Teicu ģimenei, ka mēs neko nevaram iesākt, un piedāvāju sunīti iemidzināt viņu pašu mājās.

Kamēr mēs izrunājām visus plānus, vecāki teica, ka sešgadīgajam dēlam būtu labi novērot procedūru. Viņiem šķita, ka puika var ko iemācīties no notikušā.

Ierados pie viņiem nākamajā dienā, un man kaklā sakāpa kamols, redzot Belkera ģimeni viņam līdzās. Šeins izskatījās tik mierīgs, pēdējo reizi gļaudot veco sunīti, ka nebiju drošs, vai viņš saprot, kas notiek. Pēc dažām minūtēm Belkers mierīgi iemiga mūža miegā.

Mazais zēns šķietami pieņēma Belkera aiziešanu bez grūtībām un apmulsuma. Pēc Belkera nāves mēs uz brītiņu sasēdāmies kopā, apspriežot skumjo faktu, ka suņu dzīves ir īsākas par cilvēku dzīvēm. Šeins, kurš bija klusu klausījies, pēkšņi iebilda, ka zina, kāpēc tā ir. Mēs visi izbrīnīti pagriezāmies pret viņu, taču tas, kas sekoja, mani patiesi aizgrāba. Nekad nebiju dzirdējis vēl mierinošāku skaidrojumu.

Cilvēki piedzimst, lai iemācītos nodzīvot labu dzīvi – nepārtraukti visus mīlēt un būt jaukiem.

tik svarīgu Dievam. Nekad neskatieties uz citiem ar iedomību un no augšas domājot, ka esat labāks.

/M.A.Vakas Halim/

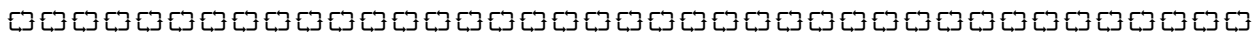
Vai ne? Suņi to jau prot, tāpēc viņiem nav šeit jāpaliek tik ilgi kā mums.

Iedomājies, ja suns būtu tavš skolotājs, tu iemācītos tādas lietas kā:

- Vienmēr skriet sagaidīt savus mīļos, kad viņi atnāk mājās
- Nekad nepalaist garām iespēju braukt izpriecāties
- Patiesi izbaudīt svaigu gaisu un vēja pūsmu sejā
- Nosnausties
- Izstaipīties pirms piecelšanās
- Katru dienu skriet, rotaļāties un dauzīties
- Baudīt citu uzmanību un ļaut sev pieskarties
- Nekost, kad pietiek ar rūcieni
- Siltās dienās piestāt, lai apgultos uz muguras zālītē
- Karstās dienās dzert daudz ūdens un atgulties ēnā
- Skraidīt apkārt un luncināties, kad jūties laimīgs
- Priecāties par vienkāršu pastaigu
- Būt uzticīgam
- Nekad neizlikties par to, kas neesi
- Vienmēr atrakt to, kas ir dziļi paslēpts
- Klusi sēdēt blakus un pieglausties, kad otram ir slikta diena.

Tas ir laimes noslēpums, ko varam iemācīties no suņiem. Dzīvo vienkārši, mīli patiesi, rūpējies no sirds un esi jauks.

/autors nezināms/

Dzimšanas dienu svin!

6.08.- Armands Spēks - 45

8.08.- Mārīte Sisene

13.08.- Ērika Kāle

14.08. - Raivis Sikсна

17.08. - Anita Vītola Peneze

18.08.- Marta Roga

19.08. - Linda Brance

21.08. - Ramute Prauliņa

21.08. - Dace Saulīte - 45

24.08. - Aina Zaķe

28.08. - Mārīte Kalniņa

28.08. - Sofija Kātiņa

30.08. - Linda Ziemele-

Čertogonova

Priecājamies kopā ar eņģeļiem par Armanda Kēdes kristībām!

Un sveicam Ligitu Ķeri kristību dienā!

